

Jézus Urunk tanítása

2019. november 1.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik eljöttek e ünnep alkalmával a meghívásban.

E fájdalom, szenvedés Golgotája, amely ennek az egyházi évnek, számotokra ma az utolsó Golgota volt, amely felkészít benneteket e ünnepben, hogy hogyan és miképpen éljük életünket a meghívásban, a küldetésben és a követésünk részében. De a mai napon a tanítást, amelyet kiemeltem számotokra, e egyházi év utolsó vasárnap ünnepének *Evangéliumát* adtam számotokra, amely jelen van ugyan minden Golgotán, ahogy jelen vagytok, és ha figyeltek és átélitek, de a tanítást ma, nem teljesen azt adtam, amit a Golgotán hallhattok, hisz a golgotai tanítás, az nem a C év tanításában van jelen számotokra, ezért ma, mivel a C évben vagytok, és változik az *Evangélium tanítása*, ezért ma ez elevenedett meg előttetek, rajtatok és felétek, hogy, ugye, hogy is van?

Jézus a Király, a Föld és Ég Királya.

És akkor folytatva: Jézus, akit megaláznak; és Jézus, amely felé így szólnak:

– Uram, ne feledkezz el rólam, mikor Országodba térsz.

Hisz ezt mi, testvérek is, sokszor elmondjuk a felajánló ima révén, hisz, ahogy tanítottalak benneteket, felkészülteknek kell lenni, és a felkészülésben mi is e Országba szeretnénk menni. Ezért fontos, hogy átéljük a tanítás mondani-valóját. Mert a tanítás röviden ma arról van¹, ugye, mikor Jézust keresztre feszítették, jelen vannak a báméskodók, jelen vannak a főtanács tagjai. És mit csinálnak? Mit tesznek? Mi a legnagyobb probléma jelenlétükben?

A megaláztatás.

Hisz azt mondják:

– Másokon segített, de Önmagán nem tud segíteni? Pedig azt mondja: Ő az Isten Választottja.

És ők csak azt figyelik, hogy hogyan tud segíteni Önmagán vagy másokon. Holott nem jut el az ő szívékhöz és az ő lelkükhöz, hogy Ő tudta, Jézus, a Mester, hogy Neki ezen végig kell menni. Mert hogy is van az *Írás* a jövődölésében?

Be kell, hogy teljesedjen.

Bennük csak a gúny, a báméskodás és a megaláztatás van jelen: „Hogyan és miképpen tudom ezt megtenni?”

És ha most a földi élet jelenéről beszélünk a mindennapjaitokról: hányan és hányan de boldogok vagytok, mikor másokat kicsúfoltok, megaláztok, vagy éppen báméskodva megnézik, hogy hogyan és miképpen cselekszik!

---

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A keresztfeszítés* (Lk 23,39–43).

Ilyenkor gondoljatok ennek az átélésének a pillanatára, mert azt mondjátok, ugye: „Mi Jézus testvérei vagyunk, Hozzája tartozunk, Őt kövessük.”

És ha már Őt követed, akkor te, ugye, nem azokhoz tartozol, akiknek a tanításában ma azt mondtam: Jelen vannak, báméskodnak, gúnyolódnak, és azt mondják: „Hát, ha Isten Választottja, ha másokat megmentett, hát akkor Önmagán nem tud segíteni?!”

Akkor bennetek, akik szintén ezekhez akartok tartozni, nem az Én tanításom szeretete van jelen, hanem az, hogy „hogyan tudom kicsúfolni, gúnyolni, megalázni a másikat”.

Én, Jézus Krisztus Uratok a tanításomban ezt adom nektek, mert azt mondták Nekem is, ugye, ott fönt, a Kereszten:

– Hát, ha valóban Isten Kiválasztottja, akkor ne csak másokon segítsen, másokat mentesen meg, most mutassa meg, Önmagát hogy tudja megmenteni!

Mert végig, ez a tanítás, azt tükrözi, a tanítás első szakasza, hogy hogyan és miképpen lehet báméskodni, megalázni, gúnyolódni, és arra figyelni, hogy Önmagán tud-e segíteni.

Hát Én, Jézus Krisztus Uratok, aki Isten Fia vagyok, mert most már ti azt mondjátok: „Elhisszük, Uram, hogy Te vagy az Isteni Második Személy. Ennyi tanítás, amit mi kaptunk, meg tudjuk érteni, s el tudjuk fogadni.”

Akkor ti már valóban a szerint vagytok jelen, hogy az Isteni Második Személy nem azt akarja tükrözni és megmutatni, hogy nem az *Írás* szerint megy, és megszabadítja Önmagát – Ő a szerint megy, ami meg van jövendőlvé: ezt az utat végig kell járni, és be kell teljesedni.

De jön a tanítás második szakasza, ugye, amikor jelen vannak a Vele együtt felfeszítettek. Az egyik mit csinál? Csúfolja, gúnyolja, káromolja, mert nem bírja elviselni, hogy ő a kereszten függ, és mit mond?

– Uram, ha valóban Te vagy Isten Fia, akkor mentsd meg Magadat, és ments meg minket is.

Mi az ő tanúságtétele ebben a jelen megtapasztalta...

Hát ő is mire gondol? Csak önmagára. Hozzátette ugyan, hogy „mentsd meg Magadat”. De a legfontosabb, hogy mentse meg őt.

Erre mit szól feléje a másik, aki már megértette a tanításokat, aki már elismeri, hogy valóban Ő az Isteni Második Személy? Először is leinti, így szól feléje:

– Legyél már csöndben! Nem félsz az Istentől? Hisz nézz magadra: te ugyanezt a szenvedést éled át. De a mi szenvedésünk, az méltó büntetés a mi tetteinkre és a mi cselekedeteinkre.

Ő mérlegelt, ő megtapasztalt, hogy hogyan és miképpen lehet felismerni az Isteni Második Személyt, nemcsak akkor, amikor Hozzá fordulok kérelemmel, fohással felajánlásomban, hanem akkor is, amikor a szenvedés pillanatát éljük át. És itt is fel kell ismerni az Isten Választottját vagy az Isteni Második Személyt, akihez tartozunk, és akit követünk.

És akkor van még, ugye, egy harmadik, picinyke szakasz, amely arról szól, ugye, mikor Jézushoz fordul a keresztről, és így szól Hozzája:

– Uram, ha majd Országodba térsz, ne feledkezz el rólam.

Erre mit mond feléje Jézus?

– Ne félj, még ma Velem leszel a Paradicsomban.

Ugye, milyen csodálatos?

Megígéri neki, hogy ne féljen, bízson Benne, mert ő ezt kérte Tőle, és az Isteni Második Személy meghallgatta, és az Isteni Második Személy meg is ígérte neki, hogy ott lesz Vele a Paradicsomban.

Ugye, milyen szép, csodálatos, mikor megérthessük, és megtapasztalhassuk e tanítás mondanivalóját a mindennapi életünkben?

Hisz mikor kéréssel fordultok, bármilyen problémával, és ha te hiszed, és bízol abban, hogy Hozzám fordultál, az Isteni Második Személyhez, nyitott szívvel és lélekkel, és elhelyezed a problémádat, akkor csak türelmesen várod a meghallgatást. Hisz a keresztre feszített, az is elhitte, hogy mit mondott számára Jézus, hogy: „Ne félj, még ma Velem leszel a Paradicsomban.”

Hányszor és hányszor ti is megkapjátok a segítségnyújtást a kegyelem szeretetében, a meghallgatásban!

De néha csak meghallgatod, de nem teljesen érinti meg szívedet, mert a félelem és az aggodalom, az mindig ott motoszkál bennetek, abból nem tudtok kilépni, szinte mondhatom a földi életeteknek e tanúságát, amikor viccesen, ugye, azt mondjátok, hogy: „Benne vagyok egy mókuserékben, és körbe-körbe megyek. Szeretnék kimenni belőle, de nem tudok, nem tudok.”

De miért nem tudsz?

Mert talán nem is akarsz.

Ezen el kell gondolkozni, hogy el tudod-e engedni a félelmedet, az aggodalmadat, és helyette inkább elfogadod a szeretetet és a kegyelmet, hogy működ-hessen rajtatok és bennetek.

Hisz hányszor és hányszor elmondottam már számotokra, hogy a félelem és az aggodalom, az nem jó barát és tanácsadó, azzal csak a ti földi életeteket mondhatod, stresszelsz, a ti szavatokkal, idegessé válsz, nem találsz helyedet, és nem tudod, hogy mitévővé váljál. És akkor benne maradsz, viccesen mondva, a mókuserékben, ahol csak pörögsz, de nem tudsz kijutni, mert nem akarsz észrevenni, felismerni a kivezető utat.

Ez mind rajtatok múlik, testvérem, hogy hogyan és miképpen élitek át a tanítást e félelem révén.

De ennek a tanításnak van még egy kis szakasza, ugye, itt, a harmadik részében, ha visszamegyünk az első mondatára. Jelen vannak, ugye, a báméskodók, a gúnyolódók, és jelen vannak azok, akik a főtanács tagjaiként megalázzák. És itt, most a végére, elmondva, hogy ők ezt nem így értelmezték, ugye, hogy hisznek és bíznak a felajánló kérdés megtapasztalásában, hogy: „Ne félj, még ma Velem leszel a Paradicsomban.”

Ők erre mit mondanak nevetve, gúnyosan, báméskodva?

– Íme, nézzétek, Számára a keresztfeszítés a Paradicsom!

A földi életetekben hányszor élitek meg ezt?

Nem kimondottan ezekkel a szavakkal, de ugye, bele tudod képzelni önmagad, és el tudod mélyebben gondolkodni, hogy „néha hogyan cselekszek, és hogyan ismerem fel a felebaráti szeretetet a kegyelem működése révén”.

Fontos, hogy érezd.

De ezt az ünnepet, arra is szokták mondani némely helyeken, mikor azt mondják, ugye, hogy Krisztus Király ünnepe. S ha már Krisztus Király, akkor ne csak a töviskoszorút figyeljük. A Királynak lehet más koszorúja is: virágból, szeretetből, örömből, békéből, amivel megerősítitek, hogy valóban testvérek vagytok a küldetés, követés részében, és valóban érzitek: „Uram, bocsáss meg nekünk azokért, akik Veled így viselkedtek! Mi már most, a jelen földi életünkben, akik megtapasztaltuk a kegyelmeket és a szeretetet, mi tudjuk, hogy Veled együtt haladni a meghívott úton, az mindig öröm, boldogság, szeretet, béke, és akkor észreveszem a felebarátot és a testvért, akikkel egyek vagyunk. Akkor tudunk figyelni egymásra a felebarátban és a testvérben, hogy néha hogyan viselkedjek, néha hogyan segítek, néha mitévővé válhassak, s néha hogyan fogadjam el e felém árasztó kegyelmet, amely betöltheti szívünket, lelkünket, hogy működhessen rajtunk és bennünk. És ha már megerősödtünk, akkor már boldogan vesszük e mai tanítás jelszavát, hogy: „Uram, ne feledkezz el rólunk!”

És a válasz: „Ne félj, még ma Velem leszek a Paradicsomban.”

De a „Paradicsomot” és a „mai napot” nem úgy kell vened, hogy most, ebben a pillanatban befejeződik a földi életed. A küldetés követésében Veletek vagyok, fogom kezeiteket, és vezetek a mindennapi élet-útpályádon. De mindig készen kell állnotok a felkészülésben, hogy ha majd eljön e tanítás pillanata, akkor is felismerjétek, és kövessetek, és Hozzám tartozzatok.

Fontos, hogy ezt az ünnepet átéljétek szeretettel és örömmel a mindennap jelenlétének kegyelmében, és elindulva a változás útján, hogy: „Mi nem azok vagyunk, akik csak báméskodunk, akik csúfolunk, gúnyolunk, megalázunk, és feltesszük a nagy kérdést, ugye: »Hát, ha valóban Ő az Isten Kiválasztottja, hát akkor segítsen, ne csak másokon, hanem Önmagán is!«”

Fontos, hogy érezzétek ennek a mondanivalóját, hogy ti hogyan élitek meg és fogadjátok meg e tanítást.

Ennek reményében a mai nap a Krisztus Király ünnepének áldásával erősítelek meg benneteket, amely ma úgy árad reátok, hogy áradjon reátok az örööm, a békém, a szeretetem, mutassa meg számotokra a Fény-világosságot, és tudjatok haladni ismételten, továbbra e megvilágosított úton, amelyet már ismertek, amelyet már elfogadtatok, és amelyre azt mondjátok, hogy „elindultunk rajta, és szeretnénk *megmaradni* ezen az úton”.

Így áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltsé be a mai nap szíveteket e meleg Fény, és mutassa meg az utat, és haladjatok tovább rajta a meghívásban és a küldetésben, mert ti azok a testvérek vagytok, akik

elhiszitek, hogy ha Hozzám fordultok a felajánló kegyelemben, megtörténik a meghallgatás és a segítségnyújtás a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelmének fénye áradjon ma reátok, töltsé be szíveteket, világosítsa meg elsőként szíveteket, s az után azt az utat, amelyre ismételten a meghívást nyújtom, hogy tovább haladhassatok rajta e küldetésben és e követésben hű testvéreként, akik valóban testvéreim vagytok, nemcsak szavakban, hanem tettekben, és nem azokká akartok válni, akik bámészkodnak, gúnyolódnak, csúfolódnak, hanem felismerik a felajánlásban és a kérésben a tettek kegyelmének ajándékát.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!